Полетіли аж за море
і гусята, й лелечата.
А чого б то нам за ними
в теплий край не відлітати?

Вже я був пішов до річки,
щоб із нею попрощатись.
Вже сказав своїй сестричці,
що збираюсь відлітати.

Почала вона для мене
в небі хмарку вибирати:
— Ти ж, Мишко, пиши частіше
і мені, і мамі. Й тату!

І який він, отой В и р і й ,
де ти будеш зимувати?
Чи там часто ходять в школу?
Чи щодня, чи тільки в свято?

— Не журись, — кажу сестричці, —
опишу усе підряд.
А коли листів не буде, —
значить, вже лечу назад!